یادداشت‌های یک معتاد فوتبال – ۷

امیر صدری

آنهایی که یک نفره یک بازی را خراب می‌کنند

بازی‌هـای دوم بهتـر از بازی‌های اول از کار درآمد، تیم‌ها هماهنگ‌تر شـدند و پوسته‌های محافظه‌کاری ترک برداشت و فوتبال شجاعانه‌تر، بیشتر باب شد اما انگار باید همیشه چیزهایی روی اعصاب ما باشد که نگذارند لذت کامل را از بازی‌ها ببریم.

– در بازی آلمان – صربستان ژرمن‌ها مثل بازی اول بر جریان بازی احاطه دارند اما داور اسپانیایی بازی هوس می‌کند اقتدارش را به رخ بکشد. ایشان به هر خطای ساده‌ای اخطار می‌دهند و در نهایت کار را به جایی می‌رسـانند که میروسلاو کلوزه معمولاً آرام و بی‌حاشـیه را اخراج می‌کنند، به همین سـادگی جناب داور آلمان را قربانی می‌کند و کاری می‌کند که آلمان به رغم برتری محسـوس مقابل صربسـتان مغلـوب شـود. صرب‌ها ۵۵ دقیقه از نظر تعداد نفرات بـر حریف برتری دارند اما به رغـم این برتری عددی تیمی که بهتر و روان‌تر و زیباتر بازی می‌کند آلمان اسـت، اما اشتباه جناب داور (و البته لوکاس پودولسکی که ضربه پنالتی را هدر داد) و بعد ندیدن پنالتی آلمانی‌ها باعث می‌شـود صرب‌ها جشـن پیروزی بگیرند. اگر در روز آخر آلمان یا غنا از این گروه حذف شوند گناه آن به گردن آقای مانیکوی اسپانیایی است که هوس کرده بود رکورد نشان دادن کارت زرد و قرمز در نیمه اول یک بازی جام جهانی را بشکند (جناب داور در نیمه دوم از خطاهایی با شدت دو برابر خطای کلوزه به راحتی می‌گذشـت). آلمانی‌ها خیلـی با نرمی و با رفتاری جنتلمن‌مآبانه با جناب داور صحبت کردند، به نظرم اگر من آنجا بودم حتماً از سوی کمیته برگزاری مسابقات به دلیل حمله به داور و ضرب و شتم او محروم می‌شدم.

– در بازی امریکا – اسـلوونی جناب کولی بالی داور سـیه‌چرده بازی توپی را که در محوطه جریمه به صورت مهاجم امریکا برخورد کرد، هند گرفت تا یک موقعیت گل را از یانکی‌ها بگیرد. بعد هم جناب داور در نیمه دوم شـاهکاری دیگر رقم زد و گل سـالم امریکا را مردود اعلام کرد. این گل سـالم بود ولی جناب داور سـوت زده بود. اگر سـوت او اعلام پنالتی به نفع امریکا بود هم می‌شـد آن را تا حدودی توجیه کرد اما داور بازی نگذاشت اسلوونی بازنده این بازی باشد.

کره جنوبی دو بر یک از آرژانتین عقب اسـت اما کنترل بازی را در دسـت دارد، در کمال تعجب آسـیایی‌ها آرژانتین را تحت فشار مطلق قرار می‌دهند اما روی یک ضدحمله آرژانتینی‌ها به گل سوم می‌رسند که کمر شیاطین سرخ آسیا را می‌شکند. تصاویر آهسته نشان می‌دهد که گونزالو هیگواین نیم متر در آفساید ایستاده و توپ را گل می‌کند. اگر کره جنوبی در دور اول حذف شود، می‌توان این کمک‌داور را جزء دلایل اساسـی حذف آنها دانسـت، به خصوص اگر این اتفاق روی تفاضل گل بیفتد. البته فکر نکنید که این فقط داوران هستند که یک‌نفره یک بازی را خراب می‌کنند، عبدالقادر غزال مهاجم الجزایر را یادتان هسـت که در بازی با اسـلوونی بی‌دلیل در منطقه هجده‌قدم حریف توپ را با دسـت زد و اخراج شـد؟ کیتا بازیکن نیجریه که بی‌دلیـل و در حالـی که تیمش یک بر صفر از یونان جلو بود به سـمت حریف لگد پراند و اخراج شد و باعث شد یونان بی‌حس و حال این بازی را ببرد و مدعی صعود شود را یادتان هست؟

نکته: بیشتر از یک‌سوم بازی‌های جام نوزدهم تا جمعه‌شب انجام شد، حالا فرانسه، آلمان و انگلستان در بازی آخر خود با بازی مرگ و زندگی روبه‌رو هستند و اسپانیا هم دو بازی مرگ و زندگی پیش رو دارد، اگر شگفتی‌آفرینی جزء جذابیت‌های جام‌های جهانی است و اصلاً مزه جام جهانی به نتایج غیرمنتظره و شگفتی‌آفرین است اما این جام فعلی به تیم‌های بزرگ نیاز دارد و به جز فرانسـه (که انگار حقش اسـت و انگار خود آنها هم فکر می‌کنند بهتر است زودتر به خانه برگردند) بقیه تیم‌ها نباید به این زودی حذف شوند. واقعاً بازی‌های مرحله دوم بدون اسپانیا، آلمان و انگلستان نه یک چیز که خیلی چیزها کم دارد. سـوئیس، صربستان، اسلوونی و شیلی تیم‌های بدی نیسـتند اما حس تماشـای بازی‌های آنها با حس تماشای بازی‌های آلمان و اسپانیا و انگلسـتان فرق دارد. فوتبال به سـتاره‌ها و فوق‌ستاره‌ها نیاز دارد و بدون آنها لذت تماشـای مسـابقات بسیار کم می‌شود، اگرچه غول‌کش‌ها جام را جذاب می‌کنند اما باید غول‌هایی باشند تا بعد کار غول‌کش‌ها به چشم بیاید، مسابقاتی که دو سوی آن غول‌کش‌ها باشد که جذابیتی ندارد...

طنز

امیرقباد فرهی

هکر حکرزاده

بعضی مشاغل و تخصص‌ها به خون و ریشه خانوادگی آدم بستگی داره. مثلاً همین صدرا هکر. گویا نواده آقا فرهاد کوه‌کنه. باباش حکره، خودش هکر. آقا ابراهیم سـنگ‌تراش تنها دلیلی که رضایت داد پسرش کامپیوتر بخره و شغلی غیر سنگ‌تراشی و سنگ‌فروشـی رو دنبال کنه همین بود که فکر می‌کرد هکر بودن یه جورایی به ادامه راه پدران‌شان در عصر ارتباطات منجر میشـه. حالا این وسط صدرا چه ربطی داره به تیم و جام جهانی؟ عرض می‌کنم. دیـروز تو قهوه‌خونه یه صحنه دیدم که باورم نمی‌شـد. اصلاً نمی‌گنجید. ملتفید دیگه بعضی وقت‌ها بعضی ارتباطات و اتصالات هسـت که نچسـب و نادخ به نظر میاد. اینم از اون موارد بود. سالار جان و شاهین و صدرا که زمانی دشمنای خونی هم بودن یه لپ‌تاپ گذاشـته بودن رو میز کنار قلیون و سـینی چایی و آق منوچ قهوه‌چی داشـت به شـدت هرچه تمام‌تر به کار خلاف عرفی که انجام می‌دادن دقت می‌کرد. بیچاره بیشـتر از ۱۰ بار تو همون دو دقیقه‌ای که من با حیرت از پشت پنجره نگاه می‌کردم، به هوای تمیز کردن میز و بردن چایی و عوض کردن ذغال قلیون و مرتب کردن صندلی و... سرکی به مانیتور لپ‌تاپ کشید که فاجعه ابعاد بزرگ‌تری پیدا نکنه و عمل غیرعرفی این سه تا جوون... زبونم لال یه وقت به اتفاق خلاف شرعی منجر نشه.

از اونجا که این ترکیب درسـت مثل تلفیق قلیون و لپ‌تاپ و رژیم سـبزیجاته بدون هیچ معطلی راهم رو کشـیدم و از موقعیت دور شـدم تا آتیشـی که از گور این سه تا بلند میشه دامن من یکی رو نگیره. شک نداشتم که تا یکی دو ساعت دیگه نتایج شوم این جلسه در گوشه گوشه محل دیده میشه، اما وقتی برگشتم و دیدم همه چی سر جای خودشه، با تعجب راهی خونه شدم. تازگی‌ها هر جا خبری نباشه، تو خونه ما هست. این شبنم از فلسفه خوندن و هواداری هایدگر به سبزی پاک کردن رو آورده و تو بار گذاشـتن کله‌پاچه این و اون گوی رغبت رو از همه اهل محل ربوده. لعنتی به ابزار رسانه هم که مسلحه و هر جولانی که بخواد میده.

بـر خلاف انتظار تو خونه هم سـکوت حکمفرما بـود. پیش خودم گفتم حتماً خود فیفا رسـماً در راسـتای خفه کردن اینا اقدام محکمی انجام داده که اینقدر همه سـاکتن. مامانم بعد ۱۰ روز به آشپزخونه برگشته بود. تلفن یه گوشه افتاده بود و شـبنم به جای مصاحبه تلفنی با سـالار در حال ورق زدن یه مجله خیلی وزین بود (دقیقاً از نظر وزنی) و به نظر می‌رسـید همه چیز به اوضاع قبل از جام جهانی برگشته.

ترجیح دادم از کسـی سـوالی نکنم و بذارم اوضاع همین جور، روال باشه. آنقـدر همـه چیز خـوب بود که حتـی ترجیح دادم در مقابل میل شـدید به کنـدن اون پـلاکارد احمقانه حمایت از صغری خانوم از روی ال‌سـی‌دو و لم دادن پای فوتبال، ایسـتادگی کنم و برای حفظ این آرامش مسـتقیم رفتم تو اتاق... و مسـتقیم به آشـپزخانه برگشتم. «مامان این سه تا احمق تو اتاق من چه غلطی می‌کنن؟»

آدم از اونجا دردش می‌گیره که حتی برنگشت نگاهم کنه. یا با یه لحن بد بگه «به تو چه؟» خورشـت رو چشـید و بی‌توجه به من ظرف میوه رو برداشـت و به سـمت اتاق راه افتاد و احیاناً برای اینکه با پرسـیدن این سوال از خود اون سه تا احمق، آبروی خانواده رو نبرم، گفت: «دارن سایت فیفا رو هک می‌کنن.» همین. بـدون هیچ توضیحی. البته این درجه از حماقت دیگه توضیح لازم نداره. سـوال اینه که یعنی جدی دارن سـایت فیفا رو هک می‌کنن؟؟ یعنی این سـه تا احمق با هک کردن سایت فیفا دنبال چی می‌گردن. حالا چرا سایت فیفا رو از اتاق من هک می‌کنن؟ تازه فهمیدم چرا از مصاحبه ناتمام شـبنم جان خبری نیسـت. رو تخت من دراز کشـیده و در حال اسـتراحت نیمروزی، رویای هک کردن سایت فیفا رو در سـر پرورش می‌فرمایند. یعنی اگه اینا تا یه سـاعت دیگه تو اتاق من باشـن، میرم دولول رو از انبار درمیارم. شما اگه قلبتون مشکلی داره چشاتون رو بگیرین. صحنه خیلی خشنه.

همه بزرگان به دردسر افتاده

تا سه نشه

مهدی زعیم‌زاده

جام جهانی به یک سریال تلویزیونی با اتفاقات مرتبـط می‌ماند. به عبـارت بهتر درسـت مانند زندگی، اتفاقـات خوب تا مدتـی زنجیروار ادامه می‌یابـد و امان از روزهای بدبیاری... اگر روزگار با شـما بد «تا» کند، باید در خیابان مواظب سرتان باشید! در بزرگ‌ترین فستیوال فوتبال دنیا، کافی است یک شگفتی رقم بخورد. خروار خروار نتیجه عجیب فراروی فوتبال‌دوسـتان قـرار می‌گیرد و در نهایت تیمـی که فکرش را نمی‌کنید، قهرمان می‌شود. جام جهانی ۲۰۰۲ را به یاد بیاورید. حذف فرانسه، ناکامی آرژانتین، ناکامی آرژانتین، شکست ایتالیا و شکست ایتالیا، نابودی آرزوهای اسپانیا را در پی داشـت. به نظر می‌رسـید قهرمانی اسپانیا در یـورو ۲۰۰۸ پایانی بر برتری سـبک دفاعی و درگیرانـه به فوتبـال زیبا و بازگشـت بزرگان به محدوده قهرمانی باشـد اما اتفاقات سه چهار روز اخیـر، امکان تکرار اتفاقـات جام جهانی ۲۰۰۲ و یـورو ۲۰۰۴ را افزایش می‌دهد. ابتدا اسـپانیا در دام تاکتیک‌های بازدارنده هیتسفلد افتاد، فرانسه ضعیف به مکزیک باخت و انگلیس از شکست دادن الجزایر هم بازماند. حالا سفیدپوستان و خروس‌های آبی با دو و یک امتیاز در بازی سوم مرحله گروهی راه دشـواری پیش رو دارند. تاریخ جام جهانی پر اسـت از بزرگانی که در بدترین شرایط و با ترس و لرز بـه آخرین بازی دور گروهی پا گذاشـتند. مثال‌های پیش رو مشت نمونه خروار تلقی می‌شود.

ایده‌پردازهای در خطر

فرانسـه، کشـور ایده‌پردازهای ورزشی بزرگی ماننـد بارون پیـردو کبرتون (بنیانگـذار المپیک نوین)، ژول ریمـه (پایه‌گذار جام جهانی) و آنری دولونـا (ایدئولوگ جام ملت‌هـای اروپا) در گروه اول جام جهانی ۱۹۳۰ دچار دردسـر شد. برتری ۴ بر یک در نخسـتین رقابت تاریخ جام پشـتوانه مناسبی نبود چون خروس‌های آبی در جدال دوم یـک بر صفر به آرژانتین باختنـد. تا قبل از بازی دور سوم فرانسه تنها دو امتیاز داشت و در جدال دور پایانی گروه هم با شکست یک بر صفر مقابل شیلی حذف شد.

چوب تمسخر

انگلیـس در اولیـن تجربـه حضـور در جام جهانی سـال ۱۹۵۰ کلی ادعا داشت. وقتی خبر هم‌گروه شـدن این تیـم با امریکا پخش شـد، انگلوساکسـون‌ها ناآشـنایی مردان ینگه دنیا با فوتبال را دسـتاویز تمسخرهایشـان قرار دادند. خنده آنها در پایان بازی منجر به شکسـت یک بـر صفر مقابل امریـکا در روز دوم گروه دوم به گریه تبدیل شـد. انگلیس دوامتیازی (آن زمان هر پیروزی دو امتیاز داشت) به پیروزی در جدال سـوم مقابل اسپانیا نیاز داشـت اما ماتادورهای چهار امتیازی، سـومین پیروزی متوالی را هم به دسـت آوردند. برتری ۵ بر ۲ شـیلی بی‌امتیاز بر امریکای دو امتیازی هم فایده‌ای نداشت. از آنجایی که تنها تیم اول هر گروه صعود می‌کرد، انگلیس راه به جایی نبرد. اگر اسلاف بکام اسپانیا را می‌بردند، هر دو تیم در امتیاز چهار برابر می‌شـدند و طبق قانون آن زمان کار به بازی پلی‌آف می‌کشید. هشت سال بعد، انگلیس حتی در رتبه دوم گروه هم قرار نگرفت. سه‌شـیرها، برزیل، شـوروی و اتریش به ترتیب با ۲، ۳، ۳ و بدون امتیاز به بازی‌های سوم پا گذاشتند. تساوی ۲ – ۲ هم‌تیمی‌های بابی رابسون و برتری ۲ بر صفر برزیل در دیگر بازی گروه، باعث شـد طلایی‌پوشان پنج امتیازی به عنوان تیم اول صعود کنند و شوروی و انگلیس در امتیاز مساوی یک بـازی پلی‌آف انجام دهند؛ بـا رقابتی که در نهایت با برتری یک بر صفر شوروی پایان یافت.

فرانسه خانه خراب

در گـروه اول جام جهانی ۱۹۶۶، گره‌ها حتی با دندان هم باز نمی‌شـد. انگلیس و اروگوئه با سه امتیـاز و مکزیک و فرانسـه با یک امتیاز در بازی آخر گروه به میدان رفتند. در روزهای سـرازیری فوتبال ملی فرانسه، یک معجزه می‌توانست جای خروس‌ها و انگلیس میزبان را عوض کند اما فرانسه شکسـت ۲ بر صفر را به تساوی یک – یک مقابل مکزیـک و باخت ۲ بر یک مقابل اروگوئه افزود و از همان راهی که آمده بود، بازگشت.

شروع مصائب ایتالیا

در همان جام جهانی، ایتالیا پس از یک پیروزی و یک شکسـت به قصد خرد کردن کره شـمالی یک‌امتیازی و کسـب جواز صعود در کنار شوروی چهارامتیازی وارد میدان شـد اما «پاک دوایک» گل برتری تیم ناشـناخته را به ثمر رسـاند و در نهایت به لطف پیروزی شوروی سابق مقابل شیلی یک‌امتیازی، کره شمالی سه‌امتیازی، اولین آسیایی حاضر در جمع هشـت تیم برتـر دنیا نام گرفت. ایتالیـا به عجیب‌ترین شـکل ممکن حذف شـد. هشت سـال بعد ایتالیا، هائیتی را شکست داد. با تساوی آرژانتین و لاجوردی‌پوشان تا پایان روز دوم جدول این‌گونه شد: لهسـتان چهار امتیاز، ایتالیا سـه امتیاز، آرژانتین یک امتیـاز و هائیتی بدون امتیـاز. فقط صعود یکـی از دو غول بزرگ دنیای فوتبـال امکان‌پذیر بود کـه در نهایت برتری ۴ بر یک آرژانتین مقابل هائیتی و شکست نوبرانه ایتالیا از لهسـتان صعودکرده، اجازه داد آلبی سلسته به لطف تفاضل گل، لاجوردی‌پوشان را به زیر بکشد.

اسپانیای نگون‌بخت

اسـپانیا در دو بازی اول خـود در جام جهانی ۱۹۷۸ یک شکسـت و یک تساوی به دست آورد. برزیل دو امتیاز، اتریش چهار و سـوئد یک امتیاز داشتند. ماتادورها خیلی خوب وظیفه پیروزی در جدال سوم گروه را انجام دادند. تساوی برزیل هم می‌توانسـت راهگشا باشـد اما اتریش بدموقعی را برای اولین شکسـت برگزیـد. در نهایت برزیل و اتریش چهارامتیازی صعود کردند. شـرایط گروه اول دور دوم گروهی جام جهانی بدجوری پیچیده بود. تا قبل از روز پایانی هلند و ایتالیا سه، آلمان غربی دو و اتریش صفر امتیاز داشـتند. در نهایت هلند ۲ بر یک ایتالیا را برد اما آلمان غربی فرصت را مغتنم نشمرد و در پایان یک بازی جذاب ۳ بر ۲ مقابل اتریش بی‌امید شکست خورد.

قهرمان سه‌امتیازی

داسـتان صعـود ایتالیا به مراحـل پایانی جام جهانی ۱۹۸۲ مثال رسـیدن از قعر به صدر است. هـر چهار تیم گروه اول جام جهانی تا قبل از روز پایانی دو امتیاز داشتند. ایتالیا در بازی سوم مقابل کامرون یک تساوی گرفت و لهستان ۵ بر یک پرو را بـرد. در نهایت تیم بیرزوت نه به خاطر تفاضل گل بلکه به دلیل یک گل زده بیشـتر نسـبت به کامرون به مرحله بعدی و در نهایت به جام رسید.

یک گروه عجیب

در گروه ششم جام جهانی ۱۹۹۰ اتفاق مشابهی رخ داد و هر چهار بازی اول مساوی شد. انگلیس به لطف پیروزی با حداقل اختلاف مقابل مصر صعود کرد. تسـاوی یک – یک جمهوری ایرلند با هلند، همه چیز این دو رقیب را در حالت مساوی قرار داد و در نهایت ایرلند جنوبی در رتبه دوم قرار گرفت اما هلند هم به عنوان یکی از چهار تیم برتر سوم گروه‌ها به یک‌هشتم نهایی راه یافت.

باز هم ایتالیا

ایتالیـا با سـه امتیاز حاصل از یـک برد و یک باخت به مسـابقه پنجم گـروه پنجم جام جهانی ۱۹۹۴ مقابل مکزیک پا گذاشت. هر چهار تیم گروه وضعیتی مشابه تیم ساکی داشتند. لاجوردی‌پوشان شانس نیاوردند چون تسـاوی آنها مقابل مکزیک با یک تسـاوی دیگر همراه شـد تا در نهایت فقط بـه عنـوان یکی از چهار تیم برتر سـوم گروه‌های شـش‌گانه به مرحله یک‌هشـتم نهایی برسند. در گروه سـوم هم اسپانیا تا آستانه حذف پیش رفت. از دست دادن برتری ۲ بر صفر در پنج دقیقه پایانی بازی اول با کره جنوبی و تساوی مقابل آلمان، برتری بـر بولیوی را یک «باید» جلوه داده بود. در شـب بازگشـت نافرجام کره جنوبی از شکست سنگین مقابل آلمان، ماتادورها ۳ بر یک بولیوی را شکست دادند و دست در دست مدافع عنوان قهرمانی جام جهانی از خطر گذشـتند. چهار سال بعد برای فرار دیر شده بود. یک شکست و یک تساوی در دو بازی اول گروه چهارم، اسپانیا را در خطر حذف قرار داد. آنها در بازی سوم ۶ بر یک بلغارستان، تیم چهارم دوره قبل را به زانو درآوردند، هر چند وادادن نیجریه صعودکرده مقابل پاراگوئه، سکوی دوم گروه را در اختیار مردان امریکای جنوبی قرار داد. اسپانیا اگر صد گل هم می‌زد، فایده‌ای نداشت.

جام شگفتی‌ها

ایتالیـا در اولیـن رقابتـش در جـام جهانی ۲۰۰۲، ۲ بـر صفر اکـوادور را برد و با ناداوری ۲بر یک به کرواسی باخت. چاره صعود، پیروزی بـر مکزیک بود؛ اتفاقی که تـا دقیقه ۳۴ کاملاً برعکـس رخ داد. مکزیـک یک بـر صفر پیش افتـاد اما دل‌پیرو در اولین روزهای بی‌پدری در دقیقه ۸۵ کار را به تسـاوی کشـاند. خبر بهتر از راه رسـید؛ اکوادور بی‌امید، کرواسـی را برد تـا نایب‌قهرمان جام جهانی ۱۹۹۴ پشـت سـر مکزیک صعود کند. در جام شگفتی‌ها، آرژانتین چوب شکست در بازی دوم گروه ششم را خورد و با ترس جلوی سـوئد، آخریـن رقابت مرحله گروهـی را انجام داد. سـوئد و انگلیس با چهار امتیاز، آرژانتین با سـه امتیـاز و نیجریه بدون امتیاز به دور سـوم رفتند. تساوی، حکم صعود را به دست انگلیس داد. آرژانتین با وجود جبران گل زیبای آسونسون سوئدی، به جرم تساوی از گردونه جام خارج شـد. فرانسه در دو بازی اول خود در گروه نخست یک شکست و یک تساوی بـه دسـت آورد. همه انتظار داشـتند دانمارک مقابل خروس‌ها به دردسر بیفتد اما آنها راحت‌تر از حد تصور با دو ضربه سر خروس‌ها را بریدند. فرانسـه با سه آقای گل سـه لیگ معتبر اروپا، ۲۷۰ دقیقه در حسـرت گلزنی سـوخت.

آخرین نمونه

فرانسـه از ابتـدا در گروه هفتم جـام جهانی ۲۰۰۶، دو امتیاز داشـت. کره جنوبی و سـوئیس چهـار امتیاز اندوخته بودند و توگو هیچ سـهمی نداشت. فرانسه در اوج دردسر از ضعف توگو بهره برد و با برتری ۲ بر صفر نه‌تنها صعود کرد بلکه تا فینال هم پیش رفت.

یادی از پرتغال- کره شمالی ۱۹۶۶

پایان توفان زرد

بازی امروز کره شمالی – پرتغال یادآور نبرد تاریخی این دو تیم در جام جهانی ۱۹۶۶ است. این دو تیم تنها یک بار به مصاف هم رفتند که به همان دیدار معروف مرحله یک‌چهارم نهایی جام جهانی ۱۹۶۶ برمی‌گردد. ۴۴ سـال پیش برای اولین بار کره شـمالی جواز حضور در جام جهانی را پیدا کرده بود. در آن موقع جام جهانی بـا ۱۶ تیم برگزار می‌شـد و این رقابت‌ها تحت سیطره تیم‌های اروپایی و امریکایی قرار داشت و سهمیه کمی به قاره‌های دیگر تعلق می‌گرفت. تا پیش از جام جهانی ۱۹۶۶ که هشتمین دوره جام جهانی بود تنها دو کشور آسیایی حضور در جام جهانی را تجربه کرده بودند. در جام جهانی ۱۹۳۸ اندونزی که در آن زمان مستعمره هلند بود با نام «هند شـرقی هلند» در جام شـرکت کـرد. بازی اولش را به مجارسـتان باخت و به خانه بازگشـت. ۱۶ سـال بعد کـره جنوبی به عنوان یک کشور مستقل آسیایی در جام جهانی حضور پیدا کرد و در سال ۱۹۶۶ نوبت به دیگر کشور شـبه‌جزیره رسید. در آن دوره فیفا تنها یک سـهمیه برای آسـیا، اقیانوسیه و آفریقا در نظر گرفته بود و کره شـمالی این سهمیه را به خود اختصاص داد.

بـا توجه به اینکه در آن دهه فوتبال تنها در شـرق آسیا رونق داشت، طبیعی بود که یکی از تیم‌های آن منطقه راهی جام جهانی شود. پیش از حضور کره شـمالی در جـام جهانی، ژاپن در المپیک سوم شده بود، اما این کره شمالی بود که با عبور از کره جنوبی و استرالیا به عنوان تیم برتر آسیا و اقیانوسیه شناخته شد. آفریقایی‌ها هم در اعتراض به نداشتن سهمیه مستقل از رقابت‌های انتخابی انصراف دادند تا کره شمالی برای اولین بار جواز حضور در جام جهانی را کسـب کند. با این حال کره شـمالی با مشـکلات زیادی راهی انگلیس شـد. در آن زمان رابطه مناسـبی بین این کشـور کمونیسـتی و بریتانیا وجود نداشت و حتـی دولت بریتانیا در ابتدا مایل نبود به تیم کره اجازه ورود به این کشـور را بدهد. سرانجام با برخی شـرایط کره شـمالی وارد انگلیس شد. یکی از شرایط این بود که سرود ملی این کشور نواخته نشود.

کره شمالی در شرایطی پا به انگلیس گذاشت و در محل اسکان خود در میدلزبورو مستقر شد که انگلیسـی‌ها به این تیم به چشم یک گروه مرموز و حتـی منفور نگاه می‌کردند. اما ظرف چند روز این نگاه عوض شـد. نماینده آسیا ابتدا در اولین بازی خود در یک دیدار تمام کمونیسـتی با سه گل مغلوب شوروی شد. پس از بازی کسی تصور نمی‌کرد کره به پدیده جام هشـتم تبدیل شود. امـا کره‌ای‌ها هم به خود آمدند و در بازی بعدی مقابل شـیلی به تساوی یک – یک رسیدند. در ادامـه در نوزدهـم جولای ۱۹۶۶ در ورزشـگاه « آیرسـام» میدلزبورو شـگفتی بزرگ جام رقم خورد؛ تیم گمنام کره شـمالی با تک‌گل «پارک دوایک» ایتالیای مدعی را شکسـت داد و راهی دور بعدی شد.

این بازی باعث شـد چهره کره شمالی عوض شـود. نام توفان زرد را روی این تیم گذاشـتند و ایـن تیم آسـیایی به تیم محبوب شـهروندان میدلزبورو تبدیل شـد. نحوه بازی کره شـمالی برای انگلیسـی‌ها کاملاً دلنشـین بود. بازیکنان ریزاندام با سـرعت خوب خود نمایشی هجومی ارائه می‌کردند و تماشاگران را به وجد می‌آوردند. بسیاری از انگلیسی‌ها به ویژه ساکنان میدلزبورو کـه بازی‌های کـره را از نزدیک دیـده بودند به طرفداران این تیم تبدیل شده بودند. کره شمالی در بـازی بعدی خود در مرحله یک‌چهارم نهایی در ورزشگاه «گودیسون پارک» لیورپول با پرتغال قدرتمند بازی داشـت. سه هزار نفر از شهروندان میدلزبورو برای تشویق کره شمالی راهی لیورپول شدند. آنها معتقد بودند کره شمالی توانایی غلبه بر پرتغال را دارد.

توفـان زرد هـواداران خـود را ناامید نکرد و شروعی توفانی داشت. در ۲۲ دقیقه کره شمالی سه بار دروازه پرتغال را باز کرد. آن موقع این تصور برای هواداران کره شـمالی به وجود آمد که کار تمام شده است و کره به عنوان اولین تیم آسیایی به نیمه‌نهایی جام جهانی می‌رسـد، اما سرنوشت این بازی طور دیگری رقم خورد. در آن سـال‌ها فوتبـال دفاعی در دنیا معنا نداشـت و به غیر از ایتالیا در کشـورهای دیگر کسی به دفاع کردن فکـر نمی‌کرد. به همین دلیل کره پس از برتری سه بر صفر به جای اینکه به یک بازی دفاعی روی بیاورد همچنان فوتبال بازی می‌کرد. در آن سـو نوبت به پرتغال رسید تا با بهره گرفتن از جادوی فوق‌سـتاره خود، «اوزه بیو» از شکست فرار کند. پس از توفان زرد نوبت به قدرت‌نمایی پلنگ سیاه (لقب اوزه بیو) رسید. این مهاجم اهل موزامبیک چهـار مرتبه در دقایق ۲۷، ۴۳، ۵۶ و ۵۹ دروازه حریف را باز کرد البته گل‌های دوم و چهارم اوزه بیو پنالتی بود. در دقیقه ۸۰ هم «خوسه آگوستو» گل پنجم پرتغال را به ثمر رساند تا افسانه توفان زرد به پایان برسد.

بـا این حـال بازی‌های زیبـا و تهاجمی کره شـمالی در جام جهانی ۱۹۶۶ به بخشی از تاریخ جـام جهانی تبدیل شـد. کره تیمـی هماهنگ بـود. مسـوولان فوتبال کره شـمالی با تیم ملی مثل یک تیم باشـگاهی رفتـار می‌کردند و این تیـم دائمـاً در اردو بـود و در رقابت‌هـای لیگ کشـور هم شـرکت می‌کرد و به همین دلیل با یک هماهنگی آرمانی راهی جام جهانی می‌شد. انگلیسی‌ها باورشـان نمی‌شد یکسری بازیکن با این جثه‌های کوچک چنیـن فوتبال تهاجمی و سریعی به نمایش بگذارند.

کـره شـمالی در دومین حضـورش در جام جهانی در شـرایطی امروز پرتغال را پیش روی خود می‌بیند که باز هم شکسـت برابر این تیم می‌توانـد به آرزوهای آنها در جام جهانی پایان دهد. این تیم که با نمایش تحسـین‌برانگیزش مقابـل برزیـل بازی‌هـای خوب خـود در ۴۴ سـال پیـش را در یادها زنده کـرد برای اینکه در همیـن بـازی دوم خود تبدیـل به یک تیم حذف‌شده نشود کار سختی در برابر جانشینان پلنگ سیاه دارد.